

Az irat elektronikus iratról készített másolat.

Székesfehérvár, 2018. október 26.

Alkotmánybíróság részére
az Abtv. 53.§ (2) bekezdése alapján

a

Székesfehérvári Törvényszék
8000 Székesfehérvár, Zichy liget 10.
útján

elsőfokú ügyszám: 15.G.40.108/2013 (Székesfehérvári Törvényszék)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 1637 -0 / 2018
Érkezett:	2018 NOV 06.
Példány:	1
Melléklet:	27 db
Kezelőiroda:	elu

Tisztelt Székesfehérvári Törvényszék!

Alkotmányjogi panaszunk továbbítása iránti kérelmünk:

Abtv. 53.§ (3) A bíróság az alkotmányjogi panaszt továbbítja az Alkotmánybíróság részére.

rPp. 359/B.§ (1) Ha a fél az Alkotmánybíróságról szóló törvényben foglaltak szerint alkotmányjogi panaszt terjeszt elő, azt az elsőfokú bíróság haladéktalanul továbbítja az Alkotmánybírósághoz.

Az Abtv. 53.§ (3) és az rPp. 359/B.§ (1) bekezdése alapján kérjük a T. Székesfehérvári Törvényszéket, hogy jelen alkotmányjogi panaszt az **Alkotmánybíróság részére** (1015 Budapest, Donáti utca 35-45.) **haladéktalanul továbbítani** szíveskedjék.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott HUNGARO INVEST Energetikai és Nehézipari Generálkivitelező Kft. [redacted]
[redacted] a „Felperes” vagy a „Indítványozó”) az [redacted] (az „I.r. Alperes”) ellen kártérítés megfizetése iránt folyamatban volt peres eljárást követően alul jegyzett és a peres eljárásban csatolt, jelen eljárásra is kiterjedő, az iratok közt elfekvő meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk dr. Bencze Bálint ügyvéd [redacted]
[redacted] útján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő (3 példányban), a Fővárosi Ítéltábla („Másodfokú Bíróság”) 10.Gf.40.399/2016/20-III. számú részítéletével („Jogerős Részítélet”) és az azt helybenhagyó, 2018. augusztus 22. napján kézbesített Kúria Pfv.V.20.788/2018/13. számú felülvizsgálati részítéletével („Felülvizsgálati Részítélet”) szemben, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27.§-a alapján.

I. Indítvány (kérelem)

Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint új Abtv.27. §-a és 43.§ (1) bekezdése alapján a jelen alkotmányjogi panasszal érintett bírói határozatok támadott részének Alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a bírói határozatok támadott részét megsemmisíteni szíveskedjék.

II. Indokolás

(A) Az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági döntések Alaptörvény-ellenességei

Álláspontunk szerint a jelen kérelemmel érintett bírósági határozatok az Alaptörvényben biztosított alapvető jogainkat sértik.

Az Alaptörvényben biztosított, bíróságok által megsértett jogok megnevezése:

Alapvető jogok általános védelme (I. cikk (1) és (3) bek.)

Tulajdon biztonsága (XIII. cikk (1) bek.)

Törvény előtti egyenlőség (XV. cikk (1) bek.)

Tisztességes eljáráshoz való jog (XXIV. Cikk (1) bek.)

Jogorvoslathoz való jog (XXVIII cikk (7) bek.)

(B) Előzmények

A Felperes Hungaro Invest Kft. és az I.r. Alperes [REDACTED] 2011.07.12. napján kötött szerződést az I.r. Alperes 1. sz. nagyolvasztójának felújítása tárgyában (a „Fővállalkozási Szerződés”). Felperes és a II.r. Alperes ukrán [REDACTED] mint alvállalkozó 2012.10.01-én kötöttek alvállalkozási szerződést (az „Alvállalkozási Szerződés”) a fővállalkozási terjedelembbe tartozó kivitelezési munkák egy részének elvégzésére (a Fővállalkozási Szerződés és az Alvállalkozási Szerződés együtt a „Szerződések”). I.r. Alperes a Fővállalkozási Szerződéshez kapcsolódóan 2011. december 23-án kelt D123112504 számú megrendelésében (amely tartalma szerint szállítási szerződés) (a „Megrendelés”) megrendelte a Felperestől az 1. sz. nagyolvasztó átépítéséhez a fenék és medence tűzálló anyagának tervezését és gyártását.

Felperes a Fővállalkozási Szerződés szerinti tervezési feladatokat elvégezte. Ezt követően I.r. Alperes 2013. februárjában a Fővállalkozási Szerződésből eredő speciális jogára alapítottna a Fővállalkozási Szerződéstől és a Megrendeléstől elállt, ezt követően a munkát más vállalkozóval elvégeztette. 2013.10.31-én előterjesztett keresetében a Felperes elmaradt haszonból álló kártérítés és késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni I.r. Alperest az rPtk. 301.§-a alapján, elsődlegesen az rPtk. 312.§ (3) bek-e, másodlagosan az rPtk. 395.§ alapján. A kereset alapjaként Felperes azt jelölte meg, hogy a Fővállalkozási Szerződés és a Megrendelés (szállítási szerződés) teljesítése I.r. Alperes érdekkörében felmerült okból: a valótlan okokra rosszhiszeműen alapított elállás és a feladatok mással való kiviteleztetése okából lehetetlenült, így I.r. Alperes kártérítési kötelezettséggel tartozik Felperes felé.

I.r. Alperes viszontkeresetet terjesztett elő a Fővállalkozási Szerződés részbeni érvénytelenségének megállapítása iránt, jóerkölcsbe ütközésre hivatkozással. Ezzel együtt I.r. Alperes megtámadta a Fővállalkozási Szerződést elsősorban feltűnő értékaránytalanságra, másodsorban díjban való tévedésre hivatkozással. I.r. Alperes álláspontja szerint a Fővállalkozási Szerződés érvénytelensége kihat a Megrendelésre is, így az is érvénytelen.

I.r. Alperes jóerkölcsbe ütközés címén külön perben keresetet terjesztett elő a Felperes és a II.r. Alperes közötti Alvállalkozási Szerződés semmisségének megállapítására is, amely per az elsőfokú eljárás során az alapperhez egyesítésre került.

A Székesfehérvári Törvényszék (az „**Elsőfokú Bíróság**”) 15.G.40.108/2013/130. sz. részítéletében (az „**Elsőfokú Részítélet**”) megállapította, hogy mind a Fővállalkozási Szerződés, mind az Alvállalkozási Szerződés jóerkölcsbe ütközik és ekként érvénytelen. Az Elsőfokú Részítélet kifejtette, hogy a Megrendelés független a Szerződésektől, így a Szerződések érvénytelensége nem vonja maga után a Megrendelés érvénytelenségét, ezért I.r. Alperes semmisségi kifogását és feltűnő értékaránytalanságra alapított megtámadási kifogását a Megrendelés tekintetében elutasította. Így a per a Megrendelés tekintetében tovább folyt.

Felperes az Elsőfokú Részítélet ellen fellebbezett. A fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla (a Győri Ítéltábla kirendelt tanácsa által) 31.Gf.40.314/2016/10/I. számon meghozott másodfokú részítéletében (a „**Másodfokú Részítélet**”) az Elsőfokú Részítéletnek az Alvállalkozási Szerződés érvénytelenségét megállapító rendelkezését megváltoztatta (és a viszontkeresetnek tekintett I.r. alperesi keresetet elutasította), az Elsőfokú Részítélet egyéb megfellebbezett rendelkezéseit (elsősorban a Fővállalkozási Szerződés érvénytelenségére vonatkozó rendelkezését) hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A Másodfokú Részítélet ellen az I.r. Alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A Kúria Pfv.V.22.491/2016/14. sz. végzésével (a „**Felülvizsgálati Végzés**”) a Másodfokú Részítéletet hatályon kívül helyezte és a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltáblát új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezte.

Mindeközben a Megrendelés tárgyában az elsőfokú eljárás tovább folyt és annak eredményeként az eljárást lezáró 15.G.40.108/2013/159. sz. ítéletében (az „**Elsőfokú Záróítélet**”) a Székesfehérvári Törvényszék a Felperes keresetét teljes egészében elutasította. Indokolása szerint a Megrendelés lehetetlenülésére alapított felperesi kárigény azért alaptalan, mert Felperes elfogadta a fővállalkozási szerződés módosítását, azaz azt, hogy az I.r. Alperes I.sz. nagyolvasztója nem 12, hanem 6 éves üzemidőre (állékonyságra, azaz a műszaki zsargon szerinti „kampányidőre”) kerül átépítésre. Miután azonban Megrendelés még 12 éves kampányidőszakra vonatkozott, így a Megrendelés az rPtk. 319.§ (2) bek. szerint „*hallgatólagosan*” megszűnt (Elsőfokú Záróítélet 5.o. 1.bek.). Ezért az Elsőfokú Bíróság I.r. Alperes „*hátrányára jogellenes magatartást nem tudott megállapítani*” így a „*régi Ptk. 339.§ (1) bekezdése szerinti kártérítési követelés sem lehet megalapozott*” (Ítélet 5.o. 1.bek.).

Az Elsőfokú Záróítélet ellen Felperes terjesztett elő fellebbezést, amely folytán a Fővárosi Ítéltábla előtt a 10.Gf.40.399/2016 sz. eljárás megindult.

A Kúria Felülvizsgálati Végzése alapján a Fővárosi Ítéltáblán a megismételt másodfokú eljárás 10.Gf.40.232/2017 szám alatt indult meg. A Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.232/2017/2. sz. végzésével ezen pert egyesítette a 10.Gf.40.399/2016 sz. perrel. Az így egyesített

másodfokú eljárásban született meg 2017. november 6. napján a jelen alkotmányjogi panaszsal érintett 10.Gf.40.399/2016/20-III. számú másodfokú részítélet (a „Jogerős Részítélet”¹).

A Jogerős Részítélet helybenhagyta az Elsőfokú Záróítélet azon rendelkezését, amely elutasította Felperesnek a tűzálló anyagok szállítására vonatkozó Megrendelés teljesítésének lehetetlenülésére alapított kártérítési igényét (keresetét). Határozatát azonban gyökeresen más indokokra alapította, mint az Elsőfokú Záróítélet. Míg az Elsőfokú Záróítélet a kereset ezen elemének elutasítását azzal indokolta, hogy a Megrendelés (szállítási szerződés) „hallgatólagosan megszűnt”, a Jogerős Részítélet ezt az indokolást elvetette. Ezzel szemben úgy foglalt állást, hogy az *„elmaradt haszon, mint kár bekövetkezte,összezszerősége megállapításához nyilvánvalóan olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik”* ezért annak vizsgálata szakértői bizonyítást tesz szükségessé. Miután azonban a Felperes szakértő kirendelését nem kérte, így a Másodfokú Bíróság szerint bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, ezért „érdemben helytálló” az Elsőfokú Bíróság ítéletének az ezen kereseti kérelmet elutasító rendelkezése (Jogerős Részítélet 18.o.).

A Jogerős Részítélet ezen rendelkezése ellen a Felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra, hogy a Jogerős Részítélet támadott része tény- és iratellenes, a bizonyítási kötelezettségre és a bizonyítékokra vonatkozó rPp. rendelkezéseket (rPp. 163.§ (2) bek., 164.§ (1) bek., 206.§ (1) és (3) bek., 193.§ - összevetésben az rPp. 386/J.§ és a 3.§ (3) bek. rendelkezéseivel) súlyosan sérti, továbbá sérti az okszerű és világos indokolási kötelezettségre vonatkozó szabályokat (rPp. 221.§ (1) bek.) is, ami az ítéleti rendelkezés érdemét alapvetően befolyásolja. Mindemellett olyan eljárásjogi kérdésben (bizonyítottság) foglalt állást, amit az Elsőfokú Bíróság nem vizsgált. Felperes kiemelte, hogy noha az rPp. 386/J.§ alapján kiemelt jelentőségű perben a bíróság rPp. 3.§ (3) bek. szerinti tájékoztatási kötelezettsége nem áll fenn, maga a Kúria foglalt úgy állást Pfv.IV.21.355/2016/4. számú felülvizsgálati ítéletében, hogy kiemelt jelentőségű perekben sem *„lehet eltekinteni a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának 1/2009 (VI.24.) PK véleménye 7. pontjában foglaltaktól, amely a bizonyítás körében a bíróságot terhelő tájékoztatási kötelezettség kapcsán külön hangsúlyozza, hogy annak fontos tartalmi eleme a szakértői bizonyítás szükségességéről való tájékoztatás, tekintettel arra, hogy a bíróság tudja eldönteni, hogy meddig terjed a szakértelme és mikortól szükséges szakértő igénybevétele, amely egy kiemelt jelentőségű perben a bizonyítás központi eleme lehet”*. A bíróság tehát *„akkor jár el helyesen, ha eleget tesz a Pp. 3.§ (3) bek-ben foglalt kötelezettségnek”*. Ennek elmaradása olyan súlyos, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés, aminek egyenes és nyilvánvaló következménye a hatályon kívül helyezés.

A Kúria Pfv.V.20.788/2018/13. számú felülvizsgálati részítéletében („**Felülvizsgálati Részítélet**”) hatályában fenntartotta a Jogerős Részítélet azon rendelkezését, amellyel a Jogerős Részítélet helybenhagyta az Elsőfokú Záróítélet azon rendelkezését, amely elutasította a Felperesnek a tűzálló anyagok szállítására vonatkozó Megrendelés teljesítésének lehetetlenülésére alapított kártérítési igényét (keresetét) (Felülvizsgálati Részítélet [66]-[69] pontok). A Felülvizsgálati Részítélet indokolása szerint (a) kiemelt jelentőségű perről lévén szó, a bíróság nem köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a

¹ Mivel a perben a Fővárosi Ítéltábla immár két alkalommal is hozott másodfokú részítéletet, ezért az egyértelműség kedvéért a továbbiakban a (Győri Ítéltábla kirendelt tanácsa által) 31.Gf.40.314/2016/10/I. számon meghozott másodfokú részítéletre „**Másodfokú Részítélet**”-ként, míg a (Fővárosi Ítéltábla „saját” tanácsa által hozott) 10.Gf.40.399/2016/20-III. számú másodfokú részítéletre a „**Jogerős Részítélet**”-ként hivatkozunk.

bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni, így a szakértői bizonyításra vonatkozó tájékoztatás hiánya nem jogsértő és (b) elegendő volt, hogy a másodfokú bíróság a Jogerős Részítélet indokolásában adott számot arról, hogy a Felperes által szolgáltatott okirati bizonyítékokat az elmaradt haszon bizonyítására nem tartotta alkalmasnak, ezért indokolási kötelezettségét sem sértette meg.

(C) Alapjogsértő rendelkezések

A fenti (A) pontban hivatkozott alapjog-sérelmet megalapozó ítéletbeli rendelkezések:

- (1) Indokolás hiánya
- (2) Előadhatóság sérelme (tájékoztatási kötelezettség)
- (3) Rendes jogorvoslati lehetőség elzárása
- (4) Jogegységi döntés hiánya

(1) Indokolás hiánya

Álláspontunk szerint nem tekinthető érdemi indokolásnak a Jogerős Részítéletben szereplő azon kitétel, miszerint az *„elmaradt haszon, mint kár bekövetkezte,összegszerűsége megállapításához nyilvánvalóan olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik”* ezért annak vizsgálata szakértői bizonyítást tesz szükségessé. A Jogerős Részítéletből teljességgel hiányzik annak kifejtése, hogy milyen szakértelem lett volna szükséges (azaz milyen szakterületi kompetenciával rendelkező, mely szakterületen bejegyzett szakértő igénybevételére lett volna szükség), és ezzel összefüggésben miért *„nyilvánvaló”* a különleges szakértelem szükségessége.

A Kúria egyik joggyakorlat-elemző csoportjának véleménye szerint az indokolás akkor minősül elégtelennek, ha a bíróság egy adott tény vonatkozásában nem számol be arról, hogy miért tekintette bizonyítottnak, vagy miért vetette azt el. További fontos indokolási előírás, hogy a bírónak nem csupán a saját meglátásának helyessége mellett kell érvelnie, hanem mérlegre kell tennie az azzal szemben felhozott ellenvetéseket.² A fentiek szerint ez dokumentáltan hiányzik, azaz nem ellenőrizhető a bíróság mérlegelő tevékenységének elvégzése, és nem ad számot saját meggyőződésének okairól, következtetésének menetéről, elveiről. Ez pedig alkotmányos sértő: az érdemi indokolás hiánya a jogbiztonság követelményét és a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot sérti.

A Kúria a Felülvizsgálati Részítéletben ([66-69] pontok) e sérelmet nem reparálta, ezáltal a fenti körben maga is alaptörvény-ellenes.

(2) Előadhatóság sérelme

A bíróság azzal, hogy nem tájékoztatta Felperest arról, hogy szakértői bizonyítást tart szükségesnek, elzárta Felperest azon alapvető jogától, hogy ügyét ebben a körben előadhassa. A Kúria maga foglalt úgy állást egy elvi döntésében (EBH2017. K4.), hogy

² Kúria Büntető Kollégiuma Joggyakorlat-elemző csoport, A bíróságok hatályon kívül helyezési gyakorlatának elemzése. Összefoglaló vélemény, 2012, 17.o.

„a bíróságnak a bizonyításra vonatkozó tájékoztatási kötelezettségéből adódóan a fél nem tudhatja meg csak és kizárólag az ítéletből azt, hogy a szakértői véleményt - annak hibái, hiányosságai okán - a bíróság nem fogadta el „alkalmas bizonyítékként”, anélkül, hogy a felet - a kereseti kérelme bizonyítása érdekében - tájékoztatta volna a további szakértői bizonyítás szükségességéről. A per jogerős befejezését követően ugyanis a felperesnek már nem áll módjában bizonyítania keresetét”.³ Ebből fakadóan ez az eljárás a perek tisztességes lefolytatásának elvét sérti. Ennek analógiájára nyilvánvaló az is, hogy a fél azt sem tudhatja meg csak a jogerős ítéletből, hogy okirati bizonyítékait a bíróság nem fogadta el alkalmas bizonyítékként, különös tekintettel az rPp. 193.§-ában foglaltakra is. Hasonlóan foglalt állást a Kúria Pfv.IV.21.355/2016/4. számú felülvizsgálati ítéletében (idézve fentebb).

A fentiekből álláspontunk szerint nyilvánvaló, hogy a tisztességes eljárás elvét alapjaiban sérti – és a Kúria saját, több ügyben is kifejtett álláspontjával is ellentétes (!) – az az eljárás, aminek eredményeként a peres fél csakis a jogerős ítéletből tudja meg, hogy a bíróság egy általa beterjesztett bizonyítékot nem tekint „alkalmas bizonyíték”-nak és azzal szemben olyan bizonyíték beszerzését / bizonyítási eljárást tart szükségesnek, amelyről a felet nem tájékoztatja. Ugyancsak nem tudhatja a fél azt, hogy a bíróság saját megítélése szerint meddig terjed annak szakértelme, és mely kérdésben és mikortól tartja szükségesnek különleges szakértelem meglétét, azaz szakértő bevonását. Az erre vonatkozó tájékoztatás hiánya – függetlenül a kiemelt perek szabályaitól – elzárja a felet attól, hogy ügyét érdemben előadhassa, előterjessze, ami a törvény előtti egyenlőség és a tisztességes eljáráshoz való jog alapelveinek súlyos sérelmét valósítja meg.

A Kúria a Felülvizsgálati Részítéletben ([66-69] pontok) e sérelmet nem reparálta, ezáltal a fenti körben maga is alaptörvény-ellenes.

(3) Rendes jogorvoslati lehetőség elzárása

A Jogerős Részítélet olyan okra alapítottan utasítja el a keresetet, amelyeket az Elsőfokú Részítélet nem tartalmazott és amelyekkel szemben a rendes jogorvoslat így nem biztosított. Felperesnek csak a Jogerős Részítélet indokolásából jutott először tudomására, hogy a bíróság – mérlegelő tevékenysége keretében – az általa előterjesztett okirati bizonyítékokat elégtelennek értékelte (és az indokolás hiányosságai folytán máig sem tudható, hogy ezt mi okból ítélte így) és az is, hogy a bíróság szakértő kirendelését / eljárását tartotta volna szükségesnek (továbbá Indítványozó, mint a per felperese előtt máig sem ismert, hogy milyen szakterületen jártas szakértő közreműködését tartotta (volna) szükségesnek a bíróság, mivel e tárgykörben az indokolás súlyosan és alapjogsértően hiányos).

A bíróság mérlegelő tevékenysége és indokolása hiányosságai folytán csak a fellebbezés, mint rendes jogorvoslat biztosít megfelelő, adekvát és hatékony jogvédelmet, mivel csak a rendes jogorvoslat: a fellebbezési eljárás keretében van lehetőség a bizonyítékok felülmérlegelésére. A felülvizsgálat során, mint rendkívüli jogorvoslati eljárásban ilyen lehetőség nincs, a felülvizsgálat során a Kúria csak jogszabálysértést vizsgál, azt is csak az iratok keretei között, a felülvizsgálati eljárásban további bizonyítás felvételének nincs helye.

³ Kúria Kfv.V.35.035/2016., [26] pont

Azzal, hogy a Fővárosi Ítélőtábla a Jogerős Részítéletben olyan indokok alapján utasította el a felperesi keresetet, amely indokokkal szemben a rendes jogorvoslat már nem volt biztosított, álláspontunk szerint a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság egyrészt jogsértően elvonta az elsőfokú bíróság hatáskörét, másrészt alapjogsértően elzárta Felperest a rendes jogorvoslati út igénybevételétől az elutasítás (új, elsőfokon még ismeretlen) indokai körében. Ez pedig a törvény előtti egyenlőség, a tisztességes eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog alapelveinek súlyos sérelmét valósítja meg.

A Kúria a Felülvizsgálati Részítéletben ([66-69] pontok) e sérelmet nem reparálta, ezáltal a fenti körben maga is alaptörvény-ellenes.

(4) Jogegységi döntés hiánya

Noha a Kúria perben eljáró tanácsa (Pfv. V.) előtt ismert volt (mivel arra a felülvizsgálati eljárásban a Felperes beadványában írásban hivatkozott), hogy az eljáró tanács egy lényeges jogkérdésben, mégpedig elvi bírósági határozatban (**EBH2017. K4.**) is közzétett jogkérdésben el kíván egy másik kúriai tanács (Pfv.IV., Kfv.V.) álláspontjától, így jogegységi eljárást kellett volna kezdeményezni.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 32.§ (1) bek. a) pontja alapján jogegységi eljárást kell lefolytatni, ha a Kúria valamely ítélkező tanácsa jogkérdésben el kíván térni a Kúria másik ítélkező tanácsának elvi bírósági határozatként közzétett határozatától vagy közzétett elvi bírósági döntéstől. Ennek alapján álláspontunk szerint kötelező lett volna a jogegységi eljárás lefolytatása a kiemelt perekben a szakértői bizonyítás szükségességéről való tájékoztatás körében. Ennek elmulasztása sérti a Bszi. fenti szakaszát és ennek folytán a jogbiztonság alaptörvényi elvét is.

A Bszi. 32.§ (1) bek. a) pontja alapján akkor is jogegységi eljárást kell lefolytatni, ha a joggyakorlat továbbfejlesztése vagy az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében elvi kérdésben jogegységi határozat meghozatala szükséges. Feltéve, hogy az előző bekezdésben említett jogszabályhely alapján a jogegységi eljárás lefolytatás nem lett volna kötelező, az itt felhívott rendelkezés értelmében az mindenképpen szükséges lett volna. A fentebb vázoltakból ugyanis látható, hogy a Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa elvi jogi kérdésben eltért a Kúria két másik tanácsának jogértelmezésétől, álláspontjától. A jogbiztonság elvét súlyosan sérti, ha az ország legfelsőbb bírói fórumának ítélkező tanácsai egy adott jogkérdésben egymással ellentétes álláspontot foglalnak el, és e döntések – jogesetgyűjteményekben megjelenve – az alsóbb fokú bíróságok ítélkező tevékenységében bizonytalanságot eredményeznek.

Miután a Bszi. 32.§ (2) bek. értelmében a jogegységi határozat meghozataláig a Kúria előtti felülvizsgálati eljárást fel kellett volna függeszteni és ez nem történt meg, a Felperes konkrét joghátrányt szenved: jelen alkotmányjogi panasz indítvány előterjesztésén túl elutasított keresete kapcsán további jogvédelmi eszköz nem áll rendelkezésére.

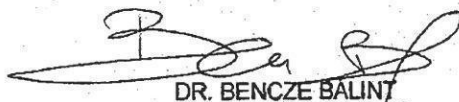
III. Egyéb előadások

- (1) Az Abtv. 29.§ alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Abtv. 52. § (1b) alapján a kérelem alkotmányjogi panasz esetén akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét. A fenti (II) pontban kifejtettekkel mind a megsértett alapjogokat, mind a sérelem lényegét egyértelműen megjelöltük.
- (2) A T. Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára, valamint az Abtv. 27. §-ára alapítjuk.
- (3) Az indítványozói jogosultságunkat az Abtv. 27. §-ára alapítjuk, figyelemmel arra, hogy a jelen indítvánnyal érintett alaptörvény-ellenes bírói döntések az általunk kezdeményezett eljárásban, alapvető, az Alaptörvényben biztosított jogaink sérelmeivel születtek.
- (4) Tájékoztatjuk a T. Alkotmánybíróságot, hogy a bírói úton rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslati lehetőséget kimerítettük.
- (5) Az Abtv. 52.§ (5) bekezdése és 68.§-a alapján tájékoztatjuk a T. Alkotmánybíróságot, hogy az indítványunk nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk. Kijelentjük továbbá, hogy az indítványban szereplő adataink nyilvánosságra hozatalához is hozzájárulunk.
- (6) A per az 195. évi III. törvény (rPp.) szabályai alapján folyik. Az első (alap) elsőfokú eljárás (15.G.40.108/2013) még papíralapon folyt. Időközben a Jogerős Részítélet folytán megindult megismételt elsőfokú eljárásban (22.G.40.153/2017) a felek már áttértek az elektronikus pervitelre. A fentiekre tekintettel jelen alkotmányjogi panasz indítványt Felperes mint Indítványozó az elsőfokú bíróságnál mind papíralapon, mind elektronikusan előterjeszti azzal, hogy a [REDACTED] tájékoztatása szerint az elektronikus aláíráshitelesítési (ADVH) szolgáltatás a panasz benyújtása napján (2018.10.24.) nem működött, így az elektronikus benyújtásra ennek megfelelően a szolgáltatás újbóli elérhetősegekor kerül sor. A papíralapú panaszt 3 (három) példányban nyújtjuk be.

Budapest, 2018. október 24.

Tisztelettel:

Hungaro Invest Kft.
képviselőtében:

DR. BENCZE BALINT